

Jessen: Jeg skal paa min Gruppes Vegne tillade mig at anbefale, at dette Lovforslag nyder Fremme. Ogsaa jeg finder det, ligesom den ærede første Taler (Effersø), uden Betænkelighed at gaa til de Forandringer, som her er foreslaaede, navnlig med Hensyn til at lade Postvæsenet besørge Stævningerne udenfor København og Frederiksberg. Postvæsenet er nu om Dage saa fuldkommen sikkert, at jeg ikke tror, man behøver at nære nogen Betænkelighed derved. Det, det gælder om ved Stævninger og i det hele ved den Art Forkyndelser, her er Tale om, er naturligvis først og fremmest, at Parten bliver bekendt dermed, men dernæst at man har sikkert Bevis for, at Parten er lovlig stævnet. Jeg tror, det maa siges, at de Regler, her træffes, vil være fyldestgørende i saa Henseende. Vi er noget bagefter herhjemme, tror jeg, med at benytte de moderne Institutioner, som findes i vort Samfund, saasom Postvæsenet og Telefon og den Slags Ting, og jeg kan kun hilse det med Glæde, at vi gaar over til en simple Fremgangsmaade end hidtil anvendt ved at tage disse Ting i vor Tjeneste.

Der er en lille formel Bemærkning, jeg vil gøre. Der siges i § 1, at alle retslige Forkyndelser og andre processuelle Meddelelser saavel i borgerlige Sager som i Straffesager skal fremtidig foregaa i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909, Kap. 16. Jeg er ikke helt sikker paa, at man saaledes i en Lov kan henvise til Regler i en Lov, som faktisk ikke er gældende. Retsplejeloven er jo ikke traadt i Kraft. Det er kun en rent formel Betragtning, og jeg agter ikke at gøre Indvending mod, at man gør det; men mon det ikke var mere praktisk, at man f. Eks. optrykte de Regler, der findes i Retsplejeloven, her, saa man fik et helstøbt Forslag i Stedet for at henvise til de Regler, som altsaa endnu ikke er traadte i Kraft? Man kunde maaske træffe den Bestemmelse, at de i denne Lov faldt bort, naar Retsplejeloven traadte i Kraft, eller saadant noget. Det er imidlertid en Formalitet, jeg ikke skal opholde mig ved, jeg har kun villet henlede Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være mere praktisk at gøre det.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, det vil der antagelig blive Lejlighed til i det Udvalg, som jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive henvist til, men der er visse Smaating, som jeg nærer lidt Betænkelighed ved. Der er f. Eks. Bestemmelsen i § 2 om, at de nugældende

Regler om, at Forkyndelse skal ske uden Betaling i visse private Politisager, ophæves. Under disse private Politisager henhører f. Eks. Tyendesager, men jeg tror, man skal være lidt betænkelig ved at borttage denne gratis Forkyndelse, da det vist ofte hænder, at Tjenestefolk, som ønsker at anlægge Sag, bogstavelig talt ikke ejer 50 Øre, eller hvor meget det er, der skal til for at betale Stævningsmanden, og disse Penge skal jo udredes forud. Jeg har i hvert Fald set Tilfælde, hvor Tyendet har staaet ganske blottet for Penge og bogstavelig talt ikke har kunnet rejse de faa Øre, her er Tale om. Det er jo Folk, for hvem selv et saa lille Beløb som dette spiller en vis Rolle.

Jeg vil ogsaa bede Justitsministeren være betænkt paa en lidt nærmere Forklaring af Regelen i § 2, 4de Stykke, hvor der staar, at hvis „Stævningsmanden maa være fraværende fra sit Hjem over 6 Timer, tilkommer der ham i Dagpenge 2 Kr. med Tillæg af 1 Kr. for hver 6 Timer, han udover 6 Timer er fraværende fra Hjemmet“. Jeg ved ikke, om der nogetsteds gives Regler for, hvorledes disse 6 Timer beregnes. Det er naturligvis ikke Meningen, at Stævningsmanden, hvis han driver og er mere end 6 Timer om sin Gerning, skal have Ret til Betaling, men Justitsministeren kan maaske oplyse om, hvor der findes Regler for, hvorledes disse 6 Timer beregnes, eller om det muligvis vil være nødvendigt at fastsætte Regler derom.

Jeg er fuldkommen klar over, at Betalingen til Stævningsemænd hidtil har været for lille. Fra adskillige Stævningsemænd rundt omkring i Landet har jeg faaet Breve, hvori de anmoder mig om at gøre noget for at faa Betalingen til dem sat lidt op. Jeg tror, der var en Stævningsemænd, som skrev, at han ofte maatte anvende det meste af $\frac{1}{2}$ Dag for at tjene 33 Øre. Det er naturligvis en saa lille Betaling, at der er al Anledning til at søge at faa den sat op, og at dette naturligvis paa den anden Side i visse Tilfælde vil medføre en Forhøjelse af Udgifterne for Befolkningen, som skal have forkyndt Stævninger eller Retsdokumenter, er der vel ikke noget at sige til, man kan nu en Gang ikke forhøje Lønnen for nogen, uden at der er andre, som maa betale det.

Der er endnu en Enkelthed, jeg vil henlede Opmærksomheden paa med det samme, det er Slutningen af § 11, hvor der staar: „For Genoptagelse af en Sag efter nærværende Paragraf betales ved